

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/87/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204399
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419204399.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: N. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. V., G. U. XX, občan SR, zastúpený: JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 5676/7, IČO: IČO: 47 237 023, proti žalovanému: Novozámocké bytové družstvo, družstvo, so sídlom Nové Zámky, Nábrežná 22, IČO: 34 122 711, o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky z 26. apríla 2021, č. k. 6C/56/2019-104, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie alebo prvoinštančný súd podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením z 26. apríla 2021, č. k. 6C/56/2019-104 konanie zastavil (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Výrok rozhodnutia o zastavení konania právne odôvodnil podľa ustanovení § 144, § 145 ods. 1 CSP a výrok rozhodnutia o náhrade trov konania oprel o ust. § 256 ods. 1 CSP.

3.1. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že žalobca sa návrhom na začatie konania doručenom konajúcemu súdu dňa 02. 09. 2019 domáhal určenia neplatnosti výpovede z nájmu bytu.

3.2. Písomným podaním žalobcu doručeným súdu dňa 12. 02. 2021 bolo preukázané, že berie späť návrh v celom rozsahu a žiada konanie vo veci zastaviť z dôvodu odpredania a vysťahovania sa z predmetného bytu, čím odpadol dôvod súdneho konania.

4. Súd konanie vo veci o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu zastavil, pretože žalobca v rámci dispozičného práva s návrhom nakladať návrh zobrať späť z dôvodu odpredania a vysťahovania sa z predmetného bytu, čím odpadol dôvod súdneho konania, preto konanie zastavil.

5. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP z dôvodu, že žalobca svojím správaním zavinil späťvzatie žaloby smerujúce k zastaveniu konania.

6.1. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku II. o trovách konania, ktorým súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd uznesenie v zmysle ustanovenia § 388 CSP v rozsahu výroku II. zmenil tak, že žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov konania.

6.2. Odvolateľ uviedol, že počas súdneho konania došlo k mimosúdnej dohode medzi žalobcom a žalovaným s tým, že v súdnom konaní si ani jeden z nich nebude uplatňovať trovy konania. Uvedené uviedol aj v späťvzati žaloby. Nesúhlasil s odôvodnením súdu, že žalobca svojím správaním zavinil späťvzatie žaloby smerujúcej k zastaveniu konania a ani to nevyplýva zo súdneho spisu. Konanie nijako k zastaveniu nesmerovalo, pokiaľ by sa žalobca a žalovaný nedohodli, súd by musel meritórne rozhodnúť a to na základe následne vykonaného dokazovania buď žalobe vyhovieť alebo ju zamietnuť.

7.1. Žalobca aj žalovaný sa správali zodpovedne, keď pristúpili na mimosúdnu dohodu a strany sa dohodli pri rokovaní o mimosúdnej dohode a v zmluve o prevode vlastníctva družstevného bytu v čl. 11 tak, že náklady súdneho konania v prípade späťvzatia žaloby bude znášať každý tie, ktoré jej vznikli.

7.2. Keďže sa sporné strany dohodli počas sporu, každá z nich zavinila zastavenie konania, miera úspechu oboch bola rovnaká, v takomto prípade súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu nákladov konania a to s poukazom na § 255 ods. 1 CSP (v minulosti § 142 OSP) - napr. rozsudok NS SR 3M Cdo 11/2011 uvádza, ktorý uvádza: ak bol úspech a neúspech oboch účastníkov rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu nákladov konania.

7.3. Žalobca navrhol zmeniť uznesenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6C/56/2019-104 z 26. apríla 2021 vo výroku II. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu oznámil súdu prvej inštancie, že si náhradu nákladov konania neuplatňuje, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách konania, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 a contrario CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o náhrade trov konanie (II. výrok) je treba podľa § 388 zmeniť.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11.1. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

11.2. Podľa 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

11.3. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11.4. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

12.1. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12.2 Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravdila v spore, uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

15. Niet pochyb o tom, že rozhodovanie o náhrade trov konania je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj čl. 36 ods. 1 listiny) (napr. I. ÚS 48/05, II. ÚS 272/08). Rozhodovanie o náhrade trov konania je súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu (obdobne II. ÚS 56/05). Či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy), určuje zákonná úprava náhrady trov konania obsiahnutá v Civilnom sporovom poriadku. Procesné predpisy, ktoré upravujú náhradu trov konania, preto treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je potrebné primerane odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia o trovách konania treba posudzovať v kontexte celého rozhodnutia (nález Ústavného súdu SR, IV. ÚS 142/2014, rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5M Cdo 6/2007).

17. Nemožno opomenúť, že ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza z § 146 ods. 2 OSP, v zmysle prvej vety ktorého ustanovenia platilo, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, bol povinný uhradiť jeho trovy. V druhej vete tohto ustanovenia bolo uvedené, že ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

18. Ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v tom, že žalovaný splnil to, čo v žalobe žalobca od neho požadoval, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného pri dôvodne podanej žalobe, platí, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, preto trovy žalovaného znáša žalobca. Ak dôvodom späťvzatia žaloby je oprávnené uplatnená námietka premlčania vznesená žalovaným, z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca a je povinný nahradit' trovy konania, ktoré vznikli žalovanému (R 11/1998).

19. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na priznanie nároku na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP však nevylučuje, aby súd súčasne nedošiel k záveru, že sú splnené predpoklady aj na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP (dôvody hodné osobitného zreteľa). Súd v takom prípade napriek procesnému zavineniu rozhodne, že strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, neprizná nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom odvolacieho konania je výrok uznesenia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, ktorým súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, poukazujúc pritom na procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby.

21.1. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania z obsahu spisu zistil, že žalobca, ktorý sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal vydania rozsudku, ktorým súd určí, že právny úkon žalovaného označený ako Výpoveď z nájmu bytu - upozornenie na možnosť vylúčenia z členstva v družstve zo dňa 03.06.2019 je neplatný, oznámil súdu prvej inštancie v elektronickom podaní dňa 8. októbra 2020, že medzičasom nadobudol sporný byt do osobného vlastníctva v celosti, o čom v prílohe pripojil LV č. XXXX.

21.2. Súd prvej inštancie dňa 13.10.2020 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby vzhľadom na jeho podanie zo dňa 08.10.2020 oznámil, či žalobkyňa trvá na žalobe alebo či žalobu berie späť. Právny zástupca žalobcu na túto výzvu súdu reagoval oznámením z 15. októbra 2020, uvádzajúc, že podľa článku 11 Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 04.05.2020 sa žalobkyňa zaviazala odpredať byt a vystáhnovať sa z neho do 31.12.2020. V prípade, ak bude vlastníť

alebo užívať tento byt žalovaný od tejto zmluvy odstúpi. Tiež sa zaviazala, že žalobu nezoberie späť do 31.12.2020. Súd požiadala o prerušenie konania do 31.12.2020. Po tomto termíne bezodkladne oznámi súdu, či bude v konaní pokračovať, alebo zoberie žalobu späť.

21.3. V elektronickom podaní z 9. februára 2021 právny zástupca žalobcu oznámil prvoinstančnému súdu, že žalobu berie v plnom rozsahu späť, pretože podľa článku 11 Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 04.03.2020 žalobca byt odpredal a vystáhoval sa z neho do 31.12.2020 a tým odpadol dôvod súdneho konania. V oznámení o späťvzatí žaloby ďalej uviedol, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a každý z účastníkov si znáša svoje trovy konania.

22.1. Žalobca síce nie je povinný uviesť dôvod späťvzatia žaloby a ani Civilný sporový poriadok žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje samotnú legitímáciu na späťvzatie žaloby, avšak z hľadiska komplexného vnímania sporového konania je príčina, ktorá viedla žalobcu k späťvzatí žaloby do značnej miery relevantná, a to aj vzhľadom na rozhodovanie o náhrade trov konania, či pri posudzovaní prípadného nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby, preto je vhodné, aby žalobca už priamo v späťvzatí žaloby uviedol dôvod jej späťvzatia.

22.2. Žalobca v tejto preskúmavanej uviedol dôvody, pre ktoré vzal žalobu späť, avšak nie ako reakciu na správanie žalovaného, ktorý by splnil to, čo po ňom žalobca žiadal, preto z procesného hľadiska platí, že žalobca zavinil zastavenie konania. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol, keď priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak vzhľadom na to, že žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje, pretože mu žiadne trovy nevznikli, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku

o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil a žalovanému nepriznal náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a na odvolacom súde.

22.3. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (Uznesenie Najvyššieho súdu slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).